

til den almindelige Valgret, der dikterer Venstre denne Kamp, saa kommer Kampen til at staa ikke imod os men imod Højre og Landstinget. Og jeg haaber da, at Venstre vil staa fast paa denne Skanse, ikke gaa paa Akkord og ikke vige og ikke blive ved Defensiven, men gaa offensivt til Værks for at gennemføre Sagen. Det ærede Medlem pegede mod Syd og sagde: Der ser man, hvordan det gaar med et Venstreparti, som svigter den almindelige Valgret, og det har han ganske Ret i. Men han kunde tillige pege imod Nord, pege paa Norge, og vise, hvordan det gaar et Venstre, som svigter paa det militære Spørgsmaal, hvordan det gaar et militaristisk Venstre. Begge Dele, baade Norges og Tysklands Eksempel, vil det danske Regeringsparti have godt af at skrive sig bag Øret. Vi skulle som socialdemokratisk Opposition have Æren af at gøre os til Opgave stadig at minde Regeringen derom.

Bluhme: Der er nogle faa Punkter paa Finansloven, som jeg gerne vil fremdrage. Forinden kan jeg ikke undlade at vende mig til den ærede Folketingsmand for Frederiksberg (Ellinger), som i Gaar var meget vred over Systemskiftet, rettede et temmelig stærkt og bittert Angreb paa Systemskiftets Ministerium, railleerede stærkt over den almindelige Valgret og tog det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ilde op, at han havde betegnet hans Parti, Højre, som et døende Parti. Han paa-stod, at dette Parti var spillevende. Jeg skal ikke komme ind derpaa. Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 3die Valgkreds (Busk) har jo vist ham Højres Retsstandpunkt som det eneste ikke alene reaktionære, men revolutionære Parti her i Landet, og spaaet ham, at han hører til et døende Parti. Jeg tror, at han har fuldstændig Ret, og at den ærede Rigsdagsmand vist nok vil opleve at se det helt dø bort; maaske han selv bliver den sidste af Partiet. Derimod har han fuldstændig Ret i, at der er fremstaaet et konservativt Parti her i Landet. Det skyldes Systemskiftet; derfor er han vred, og det kan jeg godt forstaa. Dette konservative Parti er fremstaaet netop der-

ved, at Systemskiftet gav alle dem, der havde arbejdet sammen med Højre paa Valgtribunen, alle dem, der ved sociale Afhængighedsforhold vare nødte til at gaa sammen med Højre, Frihed til at slutte sig sammen, der dannede sig et konservativt Parti — men som det ærede Medlem ikke tilhører — et Parti, som staaar paa Lovens Grund og er villig til med os andre at arbejde paa at bevare og højne det Kulturstandpunkt, vort Folk er naaet til. Et saadant konservativt Parti tæller jo inden for sine Grænser ganske rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand sagde, lige saa stor Dygtighed og lige saa alvorlig og dyb Fædrelandskærlighed som inden for vort Parti selvfølgelig, og derfor vil det blive af stor Nytte for Rigsdagsgeringen, at der findes et saadant Parti herinde, som paa Lovens Grund vil tage Del i Arbejdet paa Udviklingen af vort Folks Ve og Vel. Men det er ikke dette Parti, han tilhører. Jeg er derfor ogsaa enig med ham i, at det var ønskeligt, saa længe dette konservative Parti ikke har tilstrækkelig Styrke til at sætte Medlemmer ind i de store og vigtigere Udvalg, at vi tog enkelte op i saadanne Udvalg, og det er en Tanke, jeg slutter mig til. Men det blev ikke det ærede Medlem, der kom ind, det blev det konservative, ikke det reaktionære Parti, og vi have jo i begge Ting Medlemmer af dette Parti. Naar det ærede Medlem, yderligere railleerende over den almindelige Valgret, fremhævede det sidste Valg af en kongevalgt Landstingsmand som et Valg, der egentlig stred mod den almindelige Valgret, saa fejler han jo fuldstændig. Den Mand, der blev indstillet, blev indstillet af det Ministerium, der er udgaaet af det store Parti, der repræsenterer den almindelige Valgret. Man kan ikke udpege bedre af den almindelige Valgret end netop af dette Ministerium, og Hans Majestæt Kongen bifaldt denne Indstilling, og det ærede Medlem vil vel ikke nægte, at Hans Majestæt Kongen er den almindelige Valgrets første Mand her i Landet. Det kan altsaa ikke nægtes, at den ny kongevalgte Landstingsmand i højeste Grad repræsenterer og kan siges at være valgt gennem den almindelige Valgret her i Landet. — Det ærede Medlem ironiserede over, at vi Rigsdagsmænd,